

Publicatieversie van de beslissing van de Raad van Toezicht van de BMM van 20-9-2002

Klaagster diende op 25-4-2002 een klacht in jegens Beklaagde, waartegen deze zich schriftelijk heeft verweerd. Er vond geen zitting plaats.

De feiten

1. Klaagster stelt dat Beklaagde de artikelen 2, 3, 4, 7 en 9a en b van de Ereregels van de BMM overtreedt door:

1. de toon van het antwoord van 17 april 2002 van Beklaagde en de er in gebruikte beledigende bewoordingen;
2. nadat hij zijn beheer van een dossier aan Klaagster heeft overgemaakt, niet alle berichten die hij nog ontvangen heeft hetzij aan de nieuwe gemachtigde, hetzij de gewezen cliënt door te spelen;
3. de dossiers niet vlot en correct over te maken, wat onder andere inhoudt een mededeling over nakende termijnen.

2. Op de klacht van Klaagster is door Beklaagde allereerst geantwoord dat hij het feit dat Klaagster bij "schering en inslag" tracht zijn bureau in een slecht daglicht te plaatsen ten zeerste betreurt en meent meer collegialiteit te mogen verwachten. Beklaagde volstaat voor het overige met te verwijzen naar de door Klaagster en door hemzelf over deze zaak gevoerde correspondentie.

Beoordeling van de klacht

3. Partijen hebben afgezien van re- en dupliek, alsmede van een mondelinge behandeling, zodat de Raad van Toezicht recht zal doen op de stukken.

4. De klacht richt zich tegen Beklaagde, die lid is van de BMM, zodat de Raad van Toezicht bevoegd is ten deze te oordelen.

5. De kern van de klacht is gelegen in het feit dat het bedrijf [X] bij brief van 26 december 2001 aan het kantoor van Beklaagde heeft medegedeeld dat zij het beheer van merken, octrooien en modellen heeft toevertrouwd aan Klaagster met het verzoek medewerking te verlenen aan de vlotte overgang van de dossiers. Dit schrijven werd op 27 december 2001 gevolgd door een brief van Klaagster aan het bureau van Beklaagde, waarin werd verzocht om haar een volledig overzicht te geven met alle nuttige gegevens van alle merken, modellen en octrooien, die het bureau in portefeuille had voor de betreffende cliënt, met het verzoek tevens van lopende zaken de dossiers te overmaken. Bij schrijven van diezelfde dag werd overmaking van de nog actieve dossiers toegezegd zodra alle openstaande rekeningen zouden zijn vereffend. Naar het bureau van Beklaagde Klaagster op 17 januari 2002 berichtte, werd aan die voorwaarde op die dag voldaan. De brief bevat informatie over de actieve merken en modellen uit het bestand alsook kopie van de bewijzen van inschrijving van de toegekende merken en modellen. Nadien bleek Klaagster dat de Amerikaanse gemachtigde van cliënt meerdere berichten aan het bureau van Beklaagde had gezonden met de mededeling dat uiterlijk 12 maart 2002 (niet verlengbaar) een fee moest worden voldaan ten behoeve van de toekenning van een Design Patent aan cliënt. Het bericht zelf dateert van 31 december 2001, de twee reminders van 12 februari 2002 en 11 maart 2002. Het bureau van Beklaagde heeft deze berichten niet aan Klaagster en evenmin aan de voormalige cliënt doorgeleid. Deze informatie was voor Klaagster niet kenbaar uit de van het bureau van Beklaagde verkregen inlichtingen en dossiers. Door aan de Amerikaanse gemachtigde toe te rekenen omstandigheden heeft Klaagster, nadat zij dit bureau bij brief van 19 februari 2002 had bericht het bureau van Beklaagde te zijn opgevolgd, niet zelf een betalingsverzoek ontvangen. Het verval van de aanvraag wegens te late betaling is hersteld voor rekening van de Amerikaanse gemachtigde.

6. Beklaagde voert tegen het verwijt dat hij heeft nagelaten de van de Amerikaanse gemachtigde ontvangen betalingsherinnering aan de cliënt of Klaagster

door te leiden aan, dat Klaagster over alle gegevens beschikte om het modeldepot verder op te volgen en dus zelf had kunnen vaststellen dat er een betaling moest worden verricht.

7. Artikel 4 van de Ereregels verplicht een lid alle facetten van zijn praktijk met beleid en efficiëntie, en met de grootst mogelijke zorgvuldigheid waar te nemen; in financiële zaken dient een lid zich steeds met de grootste nauwgezetheid te gedragen, zowel ten aanzien van zijn opdrachtgever of cliënt als ten aanzien van beroepsgenoten en derden. Uit artikel 7 volgt dat een lid de opdrachtgever steeds zodanig op de hoogte moet houden, dat deze in staat is om naar behoren te oordelen over te nemen beslissingen. Een en ander wordt gecompleteerd door het bepaalde van artikel 9 onder b, op grond waarvan een lid aan een beroepsgenoot in zaken die door deze van het betreffende lid zijn overgenomen zonder verwijl alle redelijkerwijs dienstige dossierstukken in origineel of kopie moet verschaffen.

8. De Raad van Toezicht stelt vast dat zich onder de door het bureau van Beklaagde aan Klaagster overhandigde stukken en informatie niet een kopie bevond van het verzoek tot betaling, dat de Amerikaanse gemachtigde voorafgaand aan de feitelijke overdracht aan het bureau van Beklaagde had gezonden op 31 december 2001 (en dus na het moment waarop de cliënt aan Het bureau van Beklaagde had bericht van haar diensten verder geen gebruik te maken), terwijl evenmin op andere wijze voor de cliënt of voor Klaagster kenbaar was dat er een fatale termijn aanstaande was voor de betaling van een voor de verlening van het Design Patent verschuldigde fee. Doordat het bureau van Beklaagde de daarop volgende herinneringen van de Amerikaanse gemachtigde van 12 februari 2002 en 11 maart 2002 ontving, had zij kunnen en moeten begrijpen dat om welke reden dan ook de betaling nog niet had plaatsgevonden en door deze betalingsherinneringen niet aan de voormalige cliënt of aan Klaagster door te leiden, heeft zij bewust het risico genomen dat de voormalige cliënt of Klaagster niet tijdig van die betalingsverplichting op de hoogte zouden

geraken.

9. Dit levert een gedraging op van Beklaagde in strijd met de onder 7 genoemde artikelen van de Ereregels. Enerzijds was het overgedragen dossier betreffende dit modeldepot niet compleet, anderzijds werd dat verzuim niet hersteld door het doorgeleiden van nadien ontvangen betalingsherinneringen. Dat is laakbaar, omdat Beklaagde geen enkel te respecteren belang heeft om een dergelijk evident voor zijn voormalige cliënt bestemde mededeling niet door te leiden, terwijl hij weet dat een niet-betalen schade voor de voormalige cliënt veroorzaakt, bestaande uit een verhoogde fee. Het feit dat Beklaagde, deswege door Klaagster aangesproken, niet ruitelijk zijn tekort schieten erkende en daarentegen de indruk wekt dit handelen correct te achten, vormt aanleiding het bewustzijn van Beklaagde van de in deze ereregels besloten gedragsregels aan te scherpen door middel van onderstaande sanctie. De ernst van de overtreding wordt niet weggenomen doordat het Beklaagde inmiddels was gebleken dat de voormalige cliënt geen schade had geleden doordat de Amerikaanse gemachtigde die heeft vergoed.

10. De Raad van Toezicht constateert dat deze klacht de tweede is, die Klaagster kort na de vorige tegen Beklaagde indient en dat de correspondentie tussen partijen over en weer scherpe kanten bezit. Het is onterecht dat Beklaagde Klaagster oncollegialiteit verwijt. Wie bij herhaling de Ereregels overtreedt, mag zich een daaruit mogelijk voortvloeiend slecht daglicht slechts zelf aanrekenen. De Raad van Toezicht ziet echter geen reden de wijze waarop Beklaagde zich tegen de brieven van Klaagster verweert als een overtreding van de Ereregels aan te merken.

Beslist

1. onderdeel 1 van de klacht van Klaagster jegens Beklaagde ongegrond te verklaren ;

2. de overige onderdelen van de klacht van Klaagster jegens Beklaagde bewezen en gegrond te verklaren en Beklaagde deswege de sanctie van berisping op te leggen.

Van deze beslissing kan ingevolge artikel 16 lid 7 van de Statuten binnen twee maanden na verzending daarvan beroep worden aangetekend bij de Secretaris van het Bestuur.

Aldus gewezen op 20 september 2002 door Mr P.J.M. Steinhauser (voorzitter), Mr R. Krist (secretaris) en Mr B.C. van Reepinghen en Mr. W.F.P. Goosen (leden).

P.J.M. Steinhauser

R. Krist